Ч. 105 (14.354). Львів, середа 13. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.

Конто почт. щадн. 504.060, 143.322.

Адреса для телеграм: „Діло", Львів.

Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.

Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

Місячно	5·00 зол.
Чверть-річно	15·00 „
Піврічно	30·00 „
Річно	60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Абісинська справа принята на денний порядок женевських нарад.

ЖЕНЕВА, 12. 5. ПАТ. Вчора в 17-тій год. почалося довірочне засідання. Коли мін. Іден як президент звернувся до приявних з проханням висловитися в справі порядку нарад, делегат Італії Альоізі видвигнув на денний порядок спір між Італією й Абісинією.

Мін. Іден попросив абісинського делегата, щоб сів при столі Ради, тоді Альоізі заявив, що **італ. делегація не може згодитися на приявність абісинського делеґата при столі Ради.** В Абісинії нема тепер ніякої абіс. влади, край підпадає під суверенність Італії. Всяка дискусія в справі італ.-абісинського спору булаб безцільна, представник Італії не міг би брати в ній участи.

По цих словах **Альоізі покинув салю нарад.** Делегат Абісинії Вольде Маріям заявив, що Абісинія як член Ліги не є напасником, Абісинія не нарушила ніякого міжнародного права й дальше звязана з Союзом Народів.

Мін. Іден звертає увагу, що іде лише про установлення денного порядку нарад, він уважає, що італ.-абісинська справа повинна бути предметом нарад. До його думки прилучуються мін. Мунх (Данія) і амб. Мадаріяґа (Еспанія). Тому, що інші члени Ради не спротивилися, Рада Ліги рішила вдержати справу італ.-абісинського спору на денному порядку.

Після публичного засідання, присвяченого дрібним справам, на якому був присутній Альоізі, відложили наради до сьогодні пополудні.

БАР. АЛЬОІЗІ — АБІСИНСЬКИМ ДЕЛЕҐАТОМ.

РИМ, 12. 5. ПАТ. Італ. півурядові круги виясняють поведінку бар. Альоізія тим, що він тепер заступає населення Абісинії, а не Вольде Маріям, за яким не стоїть тепер вже ніякий уряд.

АБІСИНСЬКА НОТА.

ЖЕНЕВА, 12. 5. ПАТ. Нота, яку зложив абіс. делегат Вольде Маріям у секретаріяті Ліги, протестує проти італійських метод воювання та пригадує, як завзято абісинці боронилися. Нота твердить, що більша частина території Абісинії ще незанята Італією й абісинці дальше бороняться; абіс. нарід не признає безправної окупації. Нота запитує, чи Ліга зігнеться перед силою.

Японія подвоїть морські зброєння.

ТОКІО, 12. 5. ПАТ. Вчора відбулося засідання япон. парляменту при замкнених дверях. Як подає преса, мін. маринарки адм. Наґано доказував, що Японія мусить мати фльоту сильнішу як якнебудь інша держава, яка може заатакувати Японію у західній частині Тихого Океану. З цієї заяви преса виносить, що Японія, яка дотепер будувала що року кораблів разом коло 25.000 тон, тепер будуватиме двічі більше.

На тому самому засіданні заявив мін. війни, що військові круги не цікавляться проектом пакту ненападу зі СССР. На манджурському кордоні большевики зібрали коло 300-тисячну армію, а у Владивостоці мають понад 50 підводних суден та багато бомбардуючих літаків. Це змушує Японію тримати більші сили в Манджурії.

ТАКОЖ „ПАРЛЯМЕНТАРНА ІНТЕРПЕЛЯЦІЯ".

ТОКІО, 12. 5. ПАТ. Маяда, член групи незалежних, поставив запит, **чому б. премієр Окада не зробив собі гаракірі,** хоч він відповідає за бунт в армії в лютім ц. р. Автора оригінального запиту видалили зі салі нарад.

Чи Анґлія визнає ще Абисинію?

ЛЬОНДОН, 12. 5. ПАТ. Вчора в палаті громад спрямували прем. Болдуїнові коло 20 питань на тему, чи він визнає ще абісинський уряд, а Гайле Селясіє — абісинським цісарем. **Прем. Болдуїн давав виминаючі відповіди, а на запит про знесення санкцій не відповів зовсім.**

ХОТЯТЬ САНКЦІЙ.

ЛЬОНДОН, 12. 5. ПАТ. 19-ох членів урядової більшости в палаті громад зложило вчора в президії внесок, щоб і на дальше утримати протиіталійські санкції.

ЧОМУ НЕГУС НЕ ПОЇХАВ ПРОСТО ДО АНҐЛІЇ?

ЛЬОНДОН, 12. 5. ПАТ. Як виходить з відповіді прем. Болдуїна на запити у палаті громад, негус хотів виїхати просто до Анґлії, а родину вислати до Палестини. Це виявилося неможливим, бо Анґлія не могла дати до розпорядження неґуса двох кружляків.

НОТА НЕГУСА ДО ЛІГИ НАЦІЙ.

ЖЕНЕВА, 12. 5. ПАТ. Секретаріят Ліги Націй дістав ноту, в якій Гайле Селясіє домагається, щоб Ліга витримала у свому становищі та не визнала анексії території ані зміни суверенности у висліді нелегальної війни.

ПРАВА Й ІНТЕРЕСИ.

РИМ, 12. 3. ПАТ. Італ. півурядові круги пояснюють, що італ. уряд визнає права трьох держав, набуті в Абісинії, а саме: Анґлії, Франції та Єгипту. Інші держави мають там хіба інтереси.

Положення в Греції.

АТЕНИ, 12. 5. ПАТ. Комуністична партія домагається у відозві, щоб уряд уступив. В Атенах і Пірею вибух 24-годинний загальний страйк, що не зовсім вдався. Арештували чимало студентів.

СОЛУНЬ, 12. 5. ПАТ. Центральний страйковий комітет погодився закінчити страйк під умовою, що всіх арештованих робітників звільнять, а тих, що відповідальні за криваві випадки, покарають. Губернатор не прийняв тих домагань, заявляючи, що арештовані відповідатимуть перед судом.

До Солуня приїхав міністер народнього господарства, який має зліквідувати конфлікт.

ДИМІСІЯ.

АТЕНИ, 12. 5. ПАТ. Грецький міністер справедливости подався до димісії; тимчасово заступає його міністер внутр. справ.

Дрібні, але багатомовні факти.

Боротьба з шапками з робітні українських інвалідів.

Львів, 12. травня 1936.

Як відомо, Українське Товариство опіки над інвалідами веде у Львові власну кравецьку робітню, котра виробляє теж шапки і кашкети. Мають вони попит серед нашої молоді і випирають поволі жидівську тандиту. Своєю формою нагадують кашкети дещо так звані мазепинки і це мабуть було причиною, що проти них повели боротьбу деякі органи державної політичної адміністрації і державної поліції. Свого часу львівська вшехпольська преса счинила була алярм з приводу згаданих шапок і кашкетів з робітні нашних інвалідів у Львові, котрий знайшов корисний відгомін у деяких старостів і командантів поліційних станиць, передовсім на терені тернопільського воєвідства, де — як видно — деякі польські урядові кола радо прислухуються до голосів вшехпольських органів та до протиукраїнських витуків краківського „Кур'єрка"... По аналогії акції декого зі старостів з тернопільського воєвідства проти молочарень нашого Маслосоюзу з основуванням старостами польських молочарень під патронатом повітових виділів, що відбилася голосним відгомоном у мін. Понятовського завдяки собистій інтервенції у нього президії Української Парляментарної Репрезентації і Ревіз. Союзу Українських Кооператив та дирекції Маслосоюзу, а також кількох інтерпеляцій посла д-ра Степана Барана у соймі в часі минулої сесії прийшла тепер черга на боротьбу з нешкідливими для нікого шапками і кашкетами з робітні українських інвалідів і то знову на терені тернопільського воєвідства.

Заходи українських послів і сенаторів на варшавському ґрунті охололи дещо молочарський запал і розмах деяких пп. старостів, віцестаростів та командантів і постерункових поліційних станиць, що бажали грати ролю молочарських інструкторів та організаторів. Зате урядова енергія тих панів звернулася в іншому напрямі — на боротьбу з шапками і кашкетами українських сільських хлопців. Таке було з початком березня ц. р. у Зборові, де постерунковий приарештував цілий гурт сільських хлопців, що відвозили своїх товаришів до рекрутів і здер з них шапки чи кашкети з львівської інвалідської робітні. По довгих заходах та інтервенціях у зборівського староста арештованих хлопців остаточно випустили на волю, але перевели строгу ревізію у їх хатах та у всіх, кого поліція підозрівала, що має небезпечну для держави шапку чи кашкет. Розпочалася систематична поліційна погоня за тими шапками і кашкетами, головно на території зборівського повіту, з доручення тамошнього староста, а також на території кількох суміжних повітів, та здирання постерунковими і конфіската тих шапок і кашкетів. Та поліційна ревність викликує самозрозуміло відповідний відрух у молодшого сільського населення, для урядової політики цілковито некорисний.

Оскільки знаємо з наших часописів, такої зорганізованої погоні за шапками і кашкетами львівської робітні наших інвалідів нема ані у львівському, ані у станиславівському воєвідстві. Дехто з наших зборівських громадян був цікавий довідатися ближче про причини цієї спеціально

Присилайте передплату!

сти тернопільського воєвідства. На відповідний запит до деяких постерункових, чому роблять нагінку на шапки і кашкети, відповідали, що такий приказ мав вийти з тернопільського воєвідського уряду, і то від самого воєводи, і вони мусять цей приказ виконати. Не знаємо, скільки у цьому правди, що говорять постерункові. Ми позволимо собі сумніватися, чи воєвода п. Дзевалтовський-Гінтовт справді видав такий дивний приказ, бо думаємо, що на голові має він справи далеко важніші від боротьби зі шапками й кашкетами, і то в такому загрозливому часі, як нині. Зрештою цю справу повинні вияснити наші посли і сенатори, бо нагінка на хлопців, що носять згадані шапки і кашкети, дальше не перешинюється. На це новий приклад з останніх днів.

У неділю 3. травня ц. р. пятьох хлопців зі села Мільно, повіт Зборів, вибралося на празник до недалекого села Кобиля, що положене вже у збаразькому повіті. В дорозі задержав їх постерунковий зі станиці в Курниках, пов. Збараж, за те, що мали на собі шапки з львівської робітні українських інвалідів. Придержаних хлопців завів постерунковий до солтиса в Кобилі, тут їх вилегітимував і випустив на волю, але всім сконфіскував шапки і заніс на постерунок у Курниках. Хлопці від солтиса вийшли без шапок і так пішли до церкви. Бачили це тисячі людей, що з цілої околиці прийшли на празник, які вмить довідалися про причину придержання хлопців і про конфіскату шапок. Очевидно, зробило це на них відповідне враження з відповідними коментарями під адресою поліції, яких зміст нецензурний.

По богослуженні в церкві в Кобилі пішли згадані хлопці на постерунок до Курник і домагалися там зворотү сконфіскованих шапок. Там їм шапок не звернули, але ще в додатку стягнули з одного хлопця білу блюзу власного виробу. На завваги хлопців, що шапки дозволені і їх продають і носять у цілій Східній Галичині, а блюза зроблена в селі, зачав комендант силою випихати хлопців з постерунку, при чому кількох з них дістало добру порцію кулаків від коменданта постерунку. Хлопці вернулись вечором до Мільна без шапок, а один і без блюзи.

Подія стала голосна в багатьох селах Зборівщини і Збаражчини, викликуючи усюди живий відгомін. Сама собою вона дрібна, але дуже характеристична для відносин, які сьогодні панують у тернопільському воєвідстві, на чолі котрого стоїть чоловік, що усюди пропагує т. зв. нормалізацію відносин. Сумніваємося, чи такі факти, як повищий, причиняться до цієї нормалізації. Навпаки, на нашу думку, будуть вони новою, на всякий випадок зовсім зайвою, причиною до дальшого загострення національних відносин на селі. м

До крізи капіталістичної системи.

Що означає кріза торговельної фльоти у Великій Британії.

Внаслідок світової економічної крізи потерпіла і британська торговельна фльота. Недавно проскочила пресою офіціяльна вістка, що британське „Т-во Пароплавів" зліквідувало транспортову службу в Тихому Океані. Другий, себто Канадійсько-Австралійській Лінії, загрожує також небезпека ліквідації. Ті два британські приватні мореплавні підприємства, як і багато інших, працювали вже від довшого часу зі стратою. Однак тяжко було їм боротися з конкуренцією заграничних мореплавних підприємств, головно американських, які дістають великі грошеві підмоги відсе своїх держав і тому можуть свої тарифи знижувати. І британські підприємства також домагаються помочі від держави.

Ту справу порушено між ін. і в парляменті у формі запитів, на які міністер Рансімен відповів досить виминаюче; з його відповіди можна би мати враження, що загроза транспортової служби в Тихому Океані торкається головно домінії, які повинні самі справою занятися. Домінії зі свого боку заявили охоту взятися спільно до зорганізування засобів оборони торговельного мореплавства, але домагаються ініціятиви від центрального британського уряду, супроти якого росте в домініях навіть деяке огірчення за його неохоту занятись цією справою.

Частина англійської преси твердить, що уряд Великої Британії тому не хоче перебрати на себе ініціятиви, щоб не зачіпати в нинішніх тяжких і непевних часах інтересів американських мореплавних підприємств та щоб не викликувати репресій Америки на інших полях. Деякі органи преси це твердження опрокидують як безпідставне, бож — даючи державну підмогу мореплавним підприємствам — британський уряд наслідував би тільки вже істнуючий чужий (американський) приклад. Ця преса бачить причину неохоти британського уряду головно в тому, що уряд боїться дати поміч мореплавним лініям у Тихому Океані, бо це могло би стати прецедентом, який згодом став би великим тягарем, колиб довелось поширювати його на всі інші мореплавні підприємства, яких положення не багато ліпше. Та власне внаслідок того загального тяжкого положення британської торговельної мореплавби вона домагається від уряду порятунку перед загрозою чужої державних конкуренцій.

Ратувати — значить дати субвенції. А субвенції, як відомо, беруться (при зрівноважених буджетах) з податків. Нові податки знижують купну силу населення. А це загострює економічну крізу, яка між іншим знову відбивається і на тій самій мореплавбі... і так далі. Подібну проблему розвязав уже раз той циган, що спускався з неба на землю по мотузку з полови: як мотузка в долині не стало, то він урізав на горі і нательчив на долині. Ріжниця хіба тільки в тому, що циганова штука мала йому помогти, а нікому не пошкодити, тоді як субвенції поможуть кільком акціонарям, а пошкодять загалові, який мусить зложитися на той дарунок капіталістам.

На цьому прикладі між іншим наглядно бачимо противорічия капіталізму. Коли капіталізм хотів знищити англійських хліборобів, то оперував лібералістичними гаслами вільної конкуренції та вільної торговлі (скасування охоронних мит і всяких обмежень). Нині він домагається урядової охорони і помочи для себе. А кошти тої помочи має нести загал, себто і ті самі знищені ним хлібороби.

Взагалі треба сказати, що ціла сучасна економічна кріза бореться з трудношами, звязаними з усім механізмом великих держав, які, вибудувавши велитенські машини, згодом не можуть добути з них тих сум, які на них витратили. Остаточно великі держави мусять суперничати одна з одною і загострювати конфлікти на економічному полі, що доводять інколи до воєн, як до єдиної розвязки. Відомо, які великі доходи тягнуть власники величезних світових підприємств; коли ці підприємства падуть, держава не завсіди може втримати їх при житті субвенціями. Субвенції не заступлюють індивідуальної ініціятиви. Англія, що ставить індивідуальну ініціятиву на першому місці, згідно із своєю традицією, відмовляється від підмог, що цю ініціятиву можуть убити. **Р. М-ий.**

о. О. ПРИСТАЙ. 21

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Мій Святий Вечір був тоді десь далеко за горами й за глибокими водами. Він був у старому краю, а не в Америці Не застав мене там, де сподівався. Я згубився йому, десь заблудив або втопився у спогадах. Досить того, що мене не було на Святому Вечорі. У моїй хаті царювала пустка; не було ні дідуха, ні соломи, ні живої душі, тільки чорна — чорніша від найчорнішої ночі — нудьга й туга.

Сонце заходило поза мекадунський ліс. Нараз отворилися двері до моєї кімнати. На порозі показався мій парохіянин Дмитро Капітула, предсідник церковного комітету. Він запросив мене до себе на святу вечерю. Лекше стало мені на душі, що цей Святий Вечір на чужині проведу бодай у товаристві своїх земляків. Встав я і одягнувся. Замкнувши хату на ключ, ми вийшли. Очевидно, також згасив я світло. Бо навіщо світити, коли й так ніхто не святкуватиме там Святого Вечора

Дім Д. Капітули був великий, одноповерховий. В ньому мав він харчівню, де в цей вечір було пусто й темно. Зате всі інші кімнати сяяли яскравим, електричним світлом. У гарно умебльованій їдальні було вже все приготовлене до традиційної святої вечері.

— — — — — — — — — — — —

Дмитро Капітула був хлопський син з Горлиць на Лемківщині. Молодим хлопцем дістався до Америки й тут самотужки — своєю чесною і невсипущою працею та підприємчивістю — вибився на чільне місце серед нашої еміграції. Доробився гарного маєтку і займав визначні громадянські становища. Цей самоук мав таку небуденну, вроджену інтелігенцію і всяке фахове знання та організаційний хист, що навіть в Америці, з її великими вимогами, грав визначну ролю серед американського громадянства. Дмитро Капітула був передовсім довголітній предсідник великої допомогової організації, Руського Народнього Союзу[1]), що обєднував більшість галицької еміграції. Під вмілим проводом Д. Капітули розвивався Руський Народній Союз якнайгарніше, а пресовий орган Союзу — нюйорська „Свобода" — мав поважний характер і виховував своїх читачів в національному й християнському дусі. Д. Капітула дуже вважав на те, щоб „Свобода" не поміщувала протицерковних дописів і взагалі не займалася пустими полеміками. Крім того був він у Мек Аду міським касієром підчас двох каденцій, а чотири роки головою міської ради і метрикальним урядовцем, що мав під собою чотири місцевості. Врешті стейтовий уряд в Гарізбургу іменував його в 1926. р. урядовцем державного департаменту здоровля.

Хоч уродився він на Лемківщині, де всевладно панувало тоді москвофільство й виховався серед своїх земляків, запоморочених кацапською пропагандою, був свідомий і щирий український патріот. Наш національний рух підтримував він палким словом, безкорисною працею і грошевими жертвами. Д. Капітула був взірцевий український діяч позитивного американського типу. Його дружина, що з нею оженився в Мек Аду, походила із Закарпатської України. Вона говорила по словацьки, але трималася національности й обряду свого чоловіка, була йому доброю помічницею у домашній і громадській праці. Капітули не мали власних дітей, тому взяли собі сироту й виховали її та вивели в люди.

З Капітулою я познайомився в Мек Аду, як він мав 35 років і був головою місцевого церковного комітету.

Д. Капітула мав два доми; один винаймав людям, у другому мав „салун" і сам мешкав.

Цей „салун"-харчівня, де можна було купувати і пити алькоголь — це була велика, ясна й чиста саля з електричним звисним павуком. Попід одною стіною стояв довгий прилавок, внизу із грубою мосяжною штабою, де гість міг оперти ослаблені ноги. На задній стіні висіло велике дзеркало, де гості мали змогу оглядати й подивляти себе, як впливала на них віскі — американська горілка. На стінах були повипихані птахи: фазани, чаплі, бузьки, великі африканські качки, або звірі: лис, вивірка, ласичка, горностай і т. п. Вздовж шинкасу були сплювачки, щоб, як замлоїло, було де плюнути.

При нагоді свята дістали гостинні п. Капітули охоту показати мені те все, чого вони за короткий час доробилися в Америці. Їх кухня мала справді панський вигляд: подвійна металева піч і газ і всяке приладдя. Вітальня виглядала як сальон заможнього галицького священика, тільки з дорогими меблями, хоч часто без естетичного смаку. Друга кімната була призначена на гостину в будний день для свояків або ближчих знайомих. Спалень було шість на поверсі; бо кожний член родини і комірник мав окрему спальню з усіми вигодами до гойдака включно. На поверсі була теж дуже вигідна купальня з порцеляновою ванною, зимною і теплою водою, тушем тощо

(Далі буде.)

[1]) Згодом змінили його назву на Український Народній Союз, що в 1934 році мав 40.000 членів.

Арабські учні на барикадах.

ЄРУСАЛИМ, 12. 5. ПАТ. У Яффі знову заведено військовий стан. Ученики відбули віче, після чого прийшло до нових сутичок; 5-ох учеників ранено. До Гайфи прибули вчора нові транспорти британських військ.

СИРІЙСЬКІ СТУДЕНТИ СТРАЙКУЮТЬ.

БЕЙРУТ, 12. 5. ПАТ. Арабські студенти тутешнього американського університету проголосили 24-годинний протестаційний страйк, солідаризуючись з палестинськими арабами; до вис. комісаря Палестини вислали протест.

І КОМУНІСТИ ПРОТИ ЖИДІВ.

БЕЙРУТ, 12. 5. ПАТ. Сирійські комуністи розкинули летючки, у яких закликають арабів боротися проти жидівського зaливу Палестини та проти британської влади, що цьому заливові сприяє.

ЗВЯЗОК МІЖ СИРІЄЮ Й ПАЛЕСТИНОЮ ПЕРЕРВАНИЙ.

БЕЙРУТ, 12. 5. ПАТ. Приватна комунікація з Палестиною зовсім перервана. До Гайфи не виїхав ні один самохід; арабські шофери бояться переїздити крізь арабські села і навпаки. Курсують лише поштові автобуси під сильною ескортою.

ГОСПОДАРСЬКА СКРУТА.

ДАМАСК, 12. 5. ПАТ. Ситуація на сирійському фінансовому ринку постійно погіршується під впливом світової кризи та місцевого страйку. Тепер ще до того палестинські купці з огляду на арабський страйк не можуть вирівнювати залеглостей у приписаному часі, а це ставить сирійську торговлю в обличчі катастрофи.

Ширіть наш часопис!

Сумерк стахановського руху.

„За Індустріялізацію" з 6. травня друкує відкриті листи директорів фабрик, які пропонують вшанувати роковини стахановського руху зорганізуванням нового періоду „соціялістичного суперництва" робітників металюргічного промислу. В дійсности стахановський рух занепав зовсім. Це ствердили всі референти на засіданні президії центральної ради професійних союзів. З їхніх рефератів виходить, що Донецький басейн — батьківщина стахановського руху — найбільше спізнюється з цілого тяжкого промислу. „Труд" скидає вину за те на професійні союзи. Виявляється, що спротив проти стахановських метод не меншає, стахановці не виконують пляну, багато з них закидає стахановські методи, а їхнє матеріяльне положення постійно гіршає. „Труд" обмежується до загальникових обвинувачень за провал стахановського руху якихось „саботажистів" і наводить погрози Сталіна „дати по зубах" усім, які вкладатимуть палиці між колеса.

БЕЗРОБІТТЯ В НІМЕЧЧИНІ МАЛІЄ.

БЕРЛІН, 12. 5. ПАТ. 30. квітня ц. р. було в Німеччині 1,763.000 безробітних, себто на 164.000 менше як минулого місяця.

За океаном.

КОНҐРЕС УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ МОЛОДІ В ПІТСБУРГУ.

„Ліга Української Католицької Молоді" скликала окружний конґрес Пітсбурщини на неділю 26 квітня ц. р. Конґрес відбувся в Пітсбургу з такою програмою: година 10.30 передполуднем архиєрейська Служба Божа, яку відслужив Кир Константин у церкві св. Івана Хрестителя при вулицях Семій і Карсон; година 2. пополудні нарада Конґресу в готелі Вилям Пенн; година 7. вечір бенкет і баль у головній бальовій салі того готелю. На Конґрес приїхали молоді українці й українки гр. католики з цілої пітсбурської округи. Були також гості з дальших сторін. Господарем святочної вечері був о. кан. Лев Сембратович з Дітройту.

ПОПИС УКРАЇНСЬКОГО ТАНКУ.

Дня 3. квітня ц. р. відбувся попис танку, співу і музики всіх майже націй, улаштований заходами Folks Festival-Council. Згаданий попис був з нагоди краєвої конвенції „Краєвої Академії Учителів Музики". Попис відбувся в „Метрополітен Опера Гавз" у Ню Йорку. Велика саля опери була наповнена учасниками зїзду, що зїхалися з цілої Америки. Були також присутні представники ріжних американських установ і ріжних націй з Ню Йорку і далеких околиць. Як на інші подібні виступи, так і цим разом запрошено до виступу теж „Клюб Українських Танцюристів" зі школи В. Авраменка.

У виступі взяло участь коло 30 націй зі своїми групами. В останній точці програми проголошено попис українського танку і пісні. Появу на сцені наших танцюристів у прекрасних костюмах привітано бурею оплесків та окликів. І так було до кінця. „Гагілки" закінчено на вколішках піснею „Боже великий" при супроводі співу. При фортепіяні була п-а Єднак. У часі співу на салі панувала мертва тишина. По співі нагороджено виконавців гучними оплесками. Другий з черги танок „говил-тер" відтанцювали самі дівчата в гарних гуцульських костюмах. Підчас третього танку, „запорожський герць", публика зривалася з крісел і аж гуділо від оплесків по салі. Хоч кожна група мала обмежений час, то на домагання публики українські танцюристи змушені були виступити вдруге.

Зпоміж усіх націй, що брали участь у виступі, найбільше оплесків дістала група українських танцюристів. Танком „гопак-колом" закінчили наші танцюристи свою програму і дістали перше признання. Це признання грімко загомоніло по великій салі опери з уст багатотисячної публики, знавців музики і танку.

На сцені відчувався брак української пісні. І прикро згадувати, що в Ню Йорку є кілька хорів, а жоден з них не спромігся заманіфестувати поруч танок і українську пісню. Інші нації виставили великі числом хори, але ми певні, що навіть малий український хор був би здобув також перше признання.

До танків умило приграввала орхестра зі студії В. Авраменка. Всі заходи до виступу наших танцюристів були в руках п-и Ольги Задорецької.

УКРАЇНЕЦЬ АРТИСТ НА АКОРДІОНІ.

Місячник „Акордіон Ньюс" подає на першій сторінці окладинки велику фотографічну знимку „капітана" Миколи Гопа, як піонера в грі на акордіоні. Він теж дає відповіді на ріжні запити в окремій частині журналу, отже є наче його співредактором. А перша статейка присвячена капітанові Гопові із поданням його студій, праці та коротенької біографії. Сказано там, що Микола Гоп уродився в Австрії з українських батьків, знає ріжні мови, виступає як соліст з акордіоном в Парамавнт театрі, Капітол, Ріволі, стрічав визначні особистости, між ін. князя Валії, теперішнього англійського короля Едварда VIII і часто грає на ріжних радіостаціях. Недавно зацікавився ним музичний відділ університету Колюмбія і запросив його на низку викладів з його акордіоном. Із журналу довідуємося, що в Злучених Державах є 70.000 людей, що грають на акордіоні-гармонії, отже наш Микола Гоп має перед собою велике поле праці.

ДИТЯЧА ОПЕРЕТКА У ВІННІПЕҐСЬКІЙ „ПРОСВІТІ".

Заходом хору Українського Інституту „Просвіта" у Вінніпегу відограно 27. III. дитячу оперетку „Коза Дереза". Публики було повно: старих з родинами і дітьми; греміяльну участь взяла дітвора зі школи українського правосл. собору з о. П. Маєвським. „Звірі" (актори) викликали серед дітвори на салі велику радість і насолоду. Артистичний провід песи був у руках дир. Т. Губіцького; хоч кошти вистави перевищали звичайну песу, зате моральний успіх був велитенський. Застановляються тепер над заснуванням півпостійного дитячого українського театру у Вінніпегу.

Свячене у Львові.

СВЯЧЕНЕ У ГАЛИЦЬКІЙ ДІЛЬНИЦІ.

В неділю 10. ц. м. при гарно прибраних столах засіли члени кружка „Рідної Школи" ім. Т. Шевченка у Галицькій дільниці, щоб відбути спільне свячене. Простору домівку при вул. Супінського ч. 23 виповнило поверх 50 осіб. Свячене поблагословив о. канцлер Галянт, виголошуючи опісля святочну промову з побажаннями якнайкращого розвитку для кружка. Відтак голова кружка мгр Бородайко Б. виголосив довшу промову, в якій, вказуючи на велику ролю і значіння Рідної Школи, візвав усіх присутніх до посилення рідношкільної праці на території Галицької дільниці; зокрема закликав, щоби в новому шкільному році всі українські діти стали учениками своєї рідної школи.

Промовляли ще на актуальні теми голова Ловітового Союзу Кружків Р. Ш. проф. Микола Ластовецький, посол д-р Степан Біляк від У.П.Р., п. Домбровський як директор школи, п. Цявякова від Т-ва „Будучність", п. Агатон Добрянський від Народньої Організації Українців м. Львова, дир. Мусій від місцевої читальні „Просвіти" й о. д-р Застирець.

Свято переплітано воскресними та стрілецькими піснями й закінчено його відспіванням національного гимну.

Завидь та інтриґи большевицьких директорів.

„Правда" з 8. травня ц. р. у вступній статті відслонює одну зі сторінок большевицького промислового життя, а саме ролю директорів більших фабрик та взаємини між ними. Перша частина статті обіймає кілька утертих аґітаційних фраз мовляв: директор соціялістичного підприємства служить народові; є слугою, який виконує доручення пролетарської держави; перемога, керманої ним фабрики, є перемогою цілого соціялістичного промислу і т. д. В дійсности директори промислових підприємств, змагаючи до виконання пляну, що часто звязане з необхідною протекцією, щоб придбати необхідні матеріяли, розбиваються за вигодою і поводяться як приватні конкуренти. „Правда" подає як зразок сварки між фабриками „Макіївкою" та іншими металюргічними фабриками. Наводить майже неймовірні сцени, які відбуваються у тракторних фабриках в Харкові і Сталінграді. На тлі конкуренції між цими фабриками трапився такий випадок: ошпили два трактори і юрба людей приглядалася, котрий з тракторів має сильніший механізм і потягне другий трактор. Ніхто з них не брав під увагу, що мотор трактору міг зіпсутися. Завидь інтриги, система підставлювання ноги панує взагалі у взаєминах соціялістичних директорів.

(РО).

З життя української кольонії в Німеччині.

Загальні Збори „Української Громади в Німеччині".

1-го березня ц. р. відбулися звичайні Загальні Збори „Української Громади в Німеччині", найстаршої громадської організації нашої еміграції, що обєднує щонайменше 80 відсотків зорганізованого громадянства. Збори відкрив голова Громади Скоропис привітанням присутніх та пропозицією вибрати на провідника Зборів проф. Кузелю, що Збори одноголосно ухвалили. Секретар Громади інж. Димінський відчитав протокол попередніх Зборів, принятий одноголосно, предложивши перед тим наглу справу — апеляцію п. П. Кожевникова до Заг. Зборів проти його виключення в мин. році з числа членів Громади. Загальні Збори апеляцію відкинули та голосами всіх присутніх проти одного ствердили виключення. В точках 4. та 5. денного порядку склав голова Т-ва звіт Управи з її діяльности в мин. році, а голова Ревізійної Комісії проф. І. Мірчук звіт цієї комісії, у якому ствердено якнайкраще ведення справ Громади Управою. Після живої дискусії, в якій промовці підкреслили і загальну працю Управи, і заслуги окремих референтур, як напр. референтури організації філій, веденої полк. Лощенком, та живу працю секретаря інж. Димінського й касієра Тарнавського, признано уступаючій Управі одноголосно абсолюторію. З промов виголошених при тій дискусії мусимо відмітити особливу промову голови філії Громади в ґріменському робітничому районі Турчика, що зазначив попереднє з національно-культурного боку розпучливе становище українського робітництва, велике значіння приєднання його до загальної української організації та користь діяльности тої організації, себто „Української Громади в Німеччині" на всіх ділянках життя для загалу. Черговою точкою був вибір нової Управи. На голову одноголосно перевибрано п. Скорописа, на заступника проф. І. Мірчука. З нових референтур можемо ще відмітити референтуру організації нашого робітництва.

З організаційного руху.

Організаційна нарада мужів довіря УНДО ходорівської округи.

В суботу 9. ц. м. відбулися в Ходорові в салі Народного Дому (Україн-Банку) в год. 12 вполудне ширші довірочні сходини делегатів УНДО міста Ходорова й сіл ходорівської округи. Темою нарад були дві справи: висування теперішнього політичного положення у звязку з нормалізаційною політикою УНДО й довірочна дискусія делегатів УНДО у справі пожвавлення й розбудови зорганізованого політичного життя в окрузі. Ця справа стала особливо пекуча й актуальна з огляду на здекомплетування Повітового Народнього Комітету, спричинене через перенесення дотеперішнього голови ПНК *о. декана Івана Винницького* на становище пароха до Стрия. Нарадам проводив пос. д-р К. Троян, секретарював п. *М. Ткачук*. Про політичне положення реферував делегат екзекутиви УНДО ред. *Зенон Пеленський*. В осередку уваги сходин стояла справа т. зв. „реальних здобутків", сподіваних у звязку з політикою нормалізації. Делегат Екзекутиви подав у цій справі усі засадничі вияснення. У висліді пятигодинних оживлених нарад та дискусій сходини приняли одноголосно отсі резолюції:

1) Ширші довірочні сходини українських громадян Ходорівщини, репрезентовані 67 делегатами м. Ходорова і 27 сіл Ходорівщини, вислухавши рефератів посла д-ра Корнила Трояна про організаційну ситуацію УНДО на терені Ходорівщини й делегата Екзекутиви УНДО ред. Зенона Пеленського про політику Української Парляментарної Репрезентації, висловлюють своє повне довіря У. П. Репрезентації й закликають усе зорганізоване громадянство Ходорівщини підтримувати всеціло У. П. Репрезентацію в її зусиллях.

2) Ширші довірочні сходини, як вислів громадянської опінії Ходорівщини, домагаються від уряду повного виповнення всіх слушних та управнених постулятів, висунених перед урядом Українською Парляментарною Репрезентацією.

3) Особливож довірочні сходини вимагають від уряду сповнення зобовязання, перенятого у відношенні до українців силою міжнародніх договорів, отже зреалізування на всіх українських землях у Польщі у всій розтяглости територіяльної автономії.

4) Довірочні сходини стверджують, що в теперішньому дуже критичному часі в нашому народі нема тієї політичної єдности, яка повинна би панувати, і закликають українське громадянство єднатися політично в лавах УНДО, бо є свідомі, що лише єдність політичної організації гарантує силу й успіх у починаннях авторитетного українського національного проводу.

Після переведення вичерпуючої дискусії у справі реорганізації життя УНДО на терені Ходорівщини довірочні сходини вирішили перевести перевибори Повітового Народнього Комітету на недалекім Окружнім Народнім Зїзді.

Як виглядає нормалізація відносин у краю?

В селі *Плаучі Малій*, пов. Бережани, сталася в неділю 10. ц. м. подія, що кидає ярке світло на теперішні відносини в краю. Коло год. 14. йшли дорогою до читальні два 23-літні хлопці. Василь Кобзістий з Красного, пов. Зборів і Йосафат Іваськів з Плаучі Малої. Оба були в шапках з робітні інвалідів. Напроти них надіхав колесом заст. коменданта поліції Шуман і пристанувши, схопив рукою разом з волоссям шапку з голови Іваськова, опісля з голови Кобзістого. Коли оба проти такої поведінки запротестували, Шуман добув револьвер і спрямував дулом до грудей Іваськова. Опісля привів обох під постерунок і лишив їх, бо тимчасом сталася ще грізніша подія; а саме: постерункові обскочили трьох інших хлопців, Омеляна Ревного, Пилипа Древницького і Григорія Лучку, що всі йшли в тих самих шапках. Постерункові звалили їх на землю, придушили колінами і повідбирали їм шапки, яких ніхто не боронив. Хлопці йшли спокійно з вечірні, чого свідком був місцевий священик, о Мих. Юхнович. Постерункові: комендант Зелінський, що перший почав акцію, далі Стасячек, Пйотровський і ще один кинулися на Омеляна Ревного, звалили в рів, товклися по нім, ловили за ґеніталії, скровавили його та подрапали до непізнання, при чому подерли на ньому ціле вбрання. Змасакрованого, напів непритомного занесли на постерунок і замкнули в арешті. Григорія Лучку і Пилипа Древницького, на якім також подерли вбрання, забрала поліція в понеділок до арешту і відвезла всіх трьох до судового арешту до Козови. В понеділок тогож дня приїхав старостинський комісар із Бережан і пробував цілу справу затушувати. Свідками описаних подій є 19 осіб, між ними й о. парох Юхнович. Справою занялася Українська Парляментарна Репрезентація.

І ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА ОБМЕЖУЄ ТОРГОВЛЮ ЗОЛОТОМ.

ПРАГА, 12. 5. ПАТ. Рада міністрів видала рішення в справі обмеження та реорганізації торговлі золотом. Чехослов. національний банк уповновражнюватиме подібні установи торгувати золотом.

АДДІС = АБЕБА.

Столиця Абісинії та її положення.

Адіс Абеба стала знову магічним словом. Італійці може схотять зробити з неї столицю своєї Абісинії. Місто це є вже потрійною столицею: столицею центральної провінції Хоа, столицею цілої Етіопії й Абісинії як головної етіопської території. Заснували її 30 літ тому. Менелік II. найшов для неї місце в околиці джерел Аушереки, що вульканічною жолобиною пливе в напрямку французького Сомалі, де і щезає. Залізничий шлях французько-етіопський ішов природно цією долиною.

Столиця Абісинії пересувалась поступнево на південь. Спочатку уряд мав осідок в Анкобер на скелі, звідки видко цілу територію в напрямку Еритреї та Сомалі. Ще давніше столицею був Ґондар, звідки італійці вперше оглянули озеро Тана, головне джерело Нілю. Руїни Аксуму вказують, що це була первісна столиця краю.

На місці сьогоднішньої Адіс Абеби був колись чудовий кипарисовий ліс. Абісинці — чабани, вирізали ліс залишаючи траву. Довгий час ця околиця з зеленими верховинами та вульканічними стіжками, з давно вигаслими кратерами, мала мінеральні та термальні джерела. Великий Менелік хотів залісити край тисячами евкаліптів і перетворив його вигляд. Тепер здалека виглядає він як зелений собор.

Важко сказати, скільки населення в Адіс Абебі; ніхто в Етіопії не робив ніколи підрахунку. Місто мало приблизно від 120 до 140.000 душ; Гаррар 40.000, Дередауа 30 000, а всі інші села разом з 10.000; Адуа, Гондар, Сокота — 6.000, Десіе, Мвкале 5.000, Аксум, Джіджіґа (нафтове місто) 4.000.

Дільниця „Гуебі" находиться на височині; це королівський замок, здебільша ввесь деревляний. Тільки мавзолей з 5 банями збудований якимсь німецьким архітектом за гроші цісаря — камяний. На високім горбку — собор, перед ним статуя з Менеліком II верхи в честь перемоги над італійцями під Адуею.

Европейські будівлі перемішані тут безладно з тубильчими. Торговельний осередок з почтою, банками, школами, готелями і базаром, тягнеть-

ЕРІХ ЕЛ.

Дракон на шовку.

З вигляду елеґантного сальону у стилі Бідермаєра не можна було догадатись, що сюди вломалися злодії. Кімната була ненарушена у своєму порядку. Погляд інспектора поліції Ґравенса зупинився тільки на сірій плямі стіни, залишеній на місці образу.

Професор Бакстер хвилювався

— Не розумію одного: чому вломник узяв тільки один образ, а той другий, що є парою до нього і має таку саму вартість, залишив.

Професор зняв образ у гарних різьблених рямах і придивлявся малюнкові якогось фантастичного дракона: — Це дуже цінна китайська робота на шовку з доби династії Шульонґ. Вломник мусить бути знавцем; оба образи це найцінніші речі в моєї збірки; без пари не мають вони такої вартости.

— Можливе, що злодій почув якийсь шум і не мав уже часу захопити з собою другий образ, утікаючи — сказав інспектор.

Його помічник детектив Гопкінс спитав:

— А як виглядав той украдений образ?

— Зовсім подібний до того, тільки дракон повернений у другий бік — пояснив професор.

Інспектор Гравенс досліджував стіну, де висів образ:

— Як, на вашу думку, пане професор, може злодій найлекше продати вкрадений образ?

Професор подумав хвилину:

— Не буде це йому легко. Може він знайде якогось приватного аматора, може якогось антикваря, але на кожний випадок без того другого...

Оба представники тайної поліції оглянули кімнату, не найшовши в ній ніяких підозрливих познак. Інспектор відходячи, звернувся до професора:

— Будь ласка, залишіть нам на кілька годин цей китайський образок. Ми зробимо з нього фотоґрафію і розішлемо копії до ріжних антикварів.

Професор нелегко розставався із своїм образом, але Гопкінс успокоїв його:

— Найпізніше за три години буде ваш чудовий дракон назад дома!

Проводячи агентів, професор додав ще:

— Може вам поможе у розшуках обставина, що я маю велику збірку цінних річей. Я певний, що злодій мусів бути знавцем, коли вибрав саме той китайський образ.

•

У президії поліції інспектор Ґравенс передав свому помічникові образ:

— Зробіть знимку і зверніть дракона професорові.

Інспектор пішов до своєї праці, а детектив зателефонував за фотографом. За той час увійшов до його кімнати возний, що повідомив про якогось гостя.

— Якийсь пан хоче розмовляти з паном інспектором.

— Нехай увійде — сказав детектив.

Йому принесли білет „С. Воррен, секретар професора Ґ. Б. Бакстера".

— Нехай чорт побере того професора! Він забирає нам своєю справою ввесь час.

І коли Воррен увійшов, Гопкінс бовкнув:

— Ми не є ніякі ворожбити і не можемо вам за кілька хвилин зробити відбитки з образу.

Молодий гість сказав:

— Ви не потребуєте вже робити фотоґрафії. Образ не пропав.

— Якто не пропав! А чомуж професор крутить нам голову!

— Ви мусите його випрaвдати. Він легко забуває всякі речі. Кілька днів тому він звернув мені увагу на одну щербинку в рямі образу і казав мені його направити. Я пішов сьогодні вранці з тим образом до одної крамниці, щоб направити раму. О, будь ласка... подивіться...

Секретар витягнув образ із своєї течки і показав Гопкінсові, пояснюючи:

— Коли я вернувся додому, професор був дуже схвильований, що йому вкрали образ. Я виявив йому помилку і він вислав мене сюди, щоб ви даремне не завдавали собі труду...

— Я дуже задоволений! — крикнув Гопкінс. — Беріть собі назад свого дракона, щоб я на нього і не дивився.

Секретар узяв образ, оба поклав до своєї течки і вклонившись вийшов.

•

Пополудні інспектор Ґравенс покликав до себе Гопкінса.

— Будь ласка, пане Гопкінс, скажіть мені, чи ви вже відослали образ професорові Бакстерові? Бо він саме телефонував до мене.

— Яж передав цей образ його секретареві, який був тут у мене особисто.

І оповів про свою розмову.

Інспектор дивився довшу хвилину на Гопкінса із зморщеним чолом. Підійшов до телефону:

— Гальо! Чи професор Бакстер? Чи ви, пане професоре, дістали вже свій образ назад. Ми передали його через вашого секретаря, який зголосився тут до пана Гопкінса. Що? Ви не маєте ніякого секретаря? Отже це мусів бути той злодій, за яким ми шукаємо!

Інспектор кинув люто слухальцем і впав на крісло.

Професор мав рацію. Це мусів бути якись знавець мистецтва. А ви, Гопкінс — найбільший ідіот з цілого нашого Скотлнед Ярду!

Перекл. *а. б.*

…ті від Гуебі до собору. Більшість мешкальних домів — з дерева. Вже від кількох літ знає Адіс Абеба авта, мотоциклі та біциклі. Великі пани мають свої авта з шоферами. Віллі амбасад та всяких місій із шпиталями лежать серед садів. Чужинців було тут з 3000 осіб, але більшість із них втікла від вибуху війни.

Адіс Абеба продовжена місцевістю Адіс Алем, де цісар проводив зиму. На південнім сході від столиці блищить велитенський золотий лев з короною на голові; у лапах тримає він прапор з надписом „Непереможений лев юдейського племени". Як перейшов цей титул на абісинського цісаря, не знаємо. Звав він себе теж „королем королів".

ПОХОРОНИ У ВИЛЬНІ.

Перші роковини смерти марш. Пілсудського.

Вступом до виленських похоронів було відкриття в понеділок в год. 6-ій вечором вистави памяток п. н. „Маршал Й. Пілсудський і Вильно". По вулицях відограли жалібні верблі. На площі марш. Пілсудського полк. Ковалевський відчитав список поляглих в 1919. і 1920. р. і тоді віддали 21 гарматніх вистрілів. Одночасно члени найближчої родини марш. Пілсудського та його адютанти перенесли домовину з тлінними останками матері марш. Пілсудського до головної нави костела св. Тереси, де уставили її на катафальку. У стіп домовини донька марш. Пілсудського Ванда переносила урну зі серцем марш. Пілсудського. Побіч катафальку станула почесна сторожа старшин і вояків. По коротких молитвах родина вийшла з костела.

У вівторок похоронили урну зі серцем марш. Пілсудського і домовину з тлінними останками його матері в мавзолею на цвинтарі Россі. Вже з ранніх годин Вильно прибрало поважний вид. На вулицях панував оживлений рух. Уже перед год. 8-ою вздовж вулиць, якими переходив похорон станули подвійні ряди війська і представники ріжних організацій з прапорами. Засвічені ліхтарні були сповиті чорною крепою. Перед костелом св. Тереси стояв почесний відділ війська з прапором. До Вильна приїхали у вівторок рано спеціяльні поїзди з усіх сторін Польщі, між ними в год. 6.15 спеціяльний поїзд з членами уряду, вищими державними достойниками та ґенералітетом. В год. 8.05 приїхав през. Мосціцький, якого привітав прем. Косцялковський з членами уряду. В год. 8.05 прийшла до костела дружина покійного, Олександра Пілсудська з доньками. Кілька хвилин пізніше приїхав самоходом президент Мосціцький з почотом, прем. Косцялковський, ґенеральний інспектор збройних сил ген. Ридз-Сьміґли, маршал сенату Престор і маршал сойму Цар, члени уряду, державні підсекретарі та вищі урядовці. Після богослуження, яке відправив архиеп. Яблжиковський і полевий епископ Ґавліна, з костела винесли урну зі серцем, яку несли в лектиці колишні боєвики з 1905. р. За лектикою несли старшини домовину з тлінними останками матері. За домовиною йшла найближча родина, президент Мосціцький, прем. Косцялковський з членами уряду, маршали: сойму і сенату та державні достойники. На вул. Остробрамській домовину матері положили на лафету гармати, яку тягнуло 6 коней. Коли похід ішов вул. Остробрамською нагло появилося кількадесять військових літаків. В год. 10-30 похід дійшов до цвинтаря на Россі, де делеґації склали вінки побіч мавзолею. У хвилині складання урни зі серцем і домовини до мавзолею сиґнали сповістили трихвилинну мовчанку, після якої гармати віддали 101 стрілів, орхестри відограли державний гимн. При кінці похорону президент виголосив промову про марш. Пілсудського.

Жалібні врочистости у Львові в перші роковини смерти марш. Пілсудського відбулися сьогодні згідно з програмою. Місто було прикрашене державними прапорами, що повівали не тільки з державних, але й приватних будинків. На площі при вул. Пелчинській, у підніжжя Цитаделі зібралися ранком представники усіх військових і цивільних, державних і приватних установ та організацій, військо, шкільна молодь, що була вільна від науки і тисячі публики. В год. 10. латинський епископ Базяк в асистенції численного духовенства відправив заупокійну Службу Божу, а в год. 11. розпочався похід вулицями Пелчинською, Яблоновських, Пілсудського, пл. Бернардинською, Галицькою, Марійською площею та Леґіонів. Під памятником Міцкевича похід передефілював перед погруддям марш. Пілсудського.

На знак трьох гарматніх вистрілів в год. 1. в цілому місті припинився всякий, пішний і коловий рух і настала 3-мінутова тишина, яка скінчилася теж на знак одного гарматнього вистрілу.

По полудні відбулися в ріжних польських установах і організаціях жалібні академії, а вечором кіна висвітлювали похорони пок. маршала.

Українців далі викидають з Чехословаччини.

УЖГОРОД, 12. 5. ПАТ. Чеська жандармерія викинула до 48 годин Василя Варцабюка з ріднею зі Сваляви, де він мешкав уже від 16 років. Варцабюкові не дозволили зліквідувати сільського господарства з живим та мертвим інвентарем і тому він опинився з рідною у великій нужді.

Крім того повітовий уряд у Сваляві наказав видалити з Закарпаття: Карла Пфайфера, Степана Неливаного з дружиною і 6-ма дітьми, Едмунда, Льоренца, Івана Корпана, Михайла Дедіха, Віктора Бушмана, уродж. в 1914. р. в Чехословаччині, Олександра Бутковського з дружиною і трьома дітьми, Людвика Яного, уродженого в Чехословаччині, з дружиною і 4-ма дітьми та Яна Пельку з жінкою і 7-ма дітьми.

Зміни на урядових становищах у Львові.

Аґ. Всхуд повідомляє: На місце начальника суспільно-політичного виділу у львівському воєвідстві Каз. Сембора, який уступає зі свого становища, іменували бувш. начальника безпеки, а ост. часами повітового старосту в Ломжі Мечислава Сиска.

Рівночасно уступає зі свого становища городський староста у Львові Протасевич, на місце якого іменували бувш. повітового старосту в Дрогобичі, а останніми часами повітового старосту в Кельцях, Порембельського.

Наступила теж зміна на становищі міського коменданта державної поліції. Після звільнення надкомісаря Колзцінського перебирає це становище надкомісар Козакевич із Познаня.

Італія покидає Лігу Націй.

ЖЕНЕВА, 12. 5. ПАТ. Італійська делеґація одержала приказ із Риму негайно покинути Женеву.

ДЕКРЕТ ПРО АНЕКСІЮ АБІСИНІЇ.

ЛЬОНДОН, 12. 5. ПАТ. Райтер повідомляє: Британський уряд сьогодні урядово повідомлено про анексію Абісинії Італією: амбасадор Ґранді вручив міністрові закордонних справ текст декрету про анексію.

НЕ ҐАЗОВІ БОМБИ, ЛИШЕ ЗОЛОТО.

ЛЬОНДОН, 12. 5. ПАТ. Кореспондент Райтера в Адені розмовляв із ген. Веґіб Пашею, який йому сказав: Абісинію перемогли не ґазові бомби та не новочасна зброя, лише внутрішні невзгодини. Більшість командантів піддалася зовнішній пропаґанді й італійському золотові. Це головна причина виїзду негуса. Ґен. Веґіб-паша зараз їде до Єрусалиму.

НЕ ДОЗВОЛИЛИ ВІДЧИНИТИ „БАНК АБІСИНСЬКОГО ЦІСАРСТВА".

ПАРИЖ, 12. 5. ПАТ. Авас повідомляє з Риму: Віцекороль Абісинії марш. Бадольо відмовився дозволити відчинити давній „Банк абісинського цісарства". Італійський банк заступить зачинений державний абісинський банк.

ВІДДАЮТЬ ЗБРОЮ.

ПАРИЖ, 12. 5. ПАТ. Цивільне населення і далі складає зброю. Досі зложили 3.500 крісів, 90 пістолів, 35 скорострілів, дві легкі гармати та багато білої зброї. Вернулися до Адіс Абеби ріжні абісинські достойники, м. ін. бувш. директор бюра абісинського м-ства закордонних справ і бувш. шарже д' афер у Римі.

ВИСТАВА КАТОЛИЦЬКОЇ ПРЕСИ.

Папа про комунізм і закінчення війни з Абісинією.

РИМ, 12. 5. ПАТ. Аґ. Стефані повідомляє: Папа Пій XI. отворив нині святочно виставу католицької преси. На отворенні папа виголосив промову, в якій висловив вдоволення із успіху вистави. Підкреслив, що на виставі є павільони 15 держав і 53 країв Азії, Африки й Австралії. Папа висловив жаль, що на виставі нема двох великих держав, натякаючи так на СССР і Німеччину. Далі виступив проти комунізму не лише як голова Церкви, а теж як людина, перестерігаючи ввесь світ перед небезпекою комунізму. Вкінці папа підкреслив, що бачить щасливий збіг обставин у відчиненні вистави в дні, коли великий нарід, близький духом Церкві, святкує мир, який повинен бути прелюдією загального мира.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Новий еспанський президент Азанa зложив вчора присягу в кортезах.

Жінка італійського наслідника престолу вернулася з Африки, де відвідувала фронтові шпиталі як санітетка.

НОВИНКИ.

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла".

— **Самодопомогове Т-во Укр. Студ. Вищої Школи Заграничної Торгівлі** у Львові уладжує в суботу, 16. травня свій Перший Весняний Данцінґ у жовтій салі Народнього Дому, Рутовського 22/І. Початок в год. 21. — Jazz Яблонського. Стрій довільний. Настрій весняний. 1-2

— **Дня 15. травня ц. р.** в год. 7. вечір у власній домівці відбудуться чергові сходини Українського Лікарського Товариства присвячені памяті бл. п. д-ра Івана Курівця. Д-р Т. Е. Бурачинський прочитає надіслану на конкурс імени Дра Курівця працю п. н. „Травма та туберкульоза". 2114

— **Маґазин постелі Р. Джала, Львів,** Хорущини 5 (побіч кіна „Апольо") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 15-100

— **Засідання Комісії Літературознавства** при Фільол. Секції Наук. Тов. ім. Шевченка відбудеться у пятницю 15-го ц. м. в год. 6. веч. У програмі Д-р М. Деркачева: Драгоманів — Леся Українка. М. Рудницький: Універсальність Ів. Франка.

— **У львівському відділі Союзу Книговодів** у Польщі відбудеться в четвер, 14. ц. м. у власній домівці при вул. Бурлярда 5. наукове зібрання, на якому м-р Петро Дуткевич виголосить реферат на тему: Справа амортизації у світлі податкового права. Поч. год. 19. Вступ вільний для членів і гостей.

— **Ріки висихають.** Наслідком посухи обнизився сильно стан води у ріках. Висла під Варшавою опала майже на метер. Дальше опадання води грозить припиненням плавби кораблів на цій ріці від Сандомира до Варшави.

— **Львівська хроніка.** Ректором львівської політехніки став д-р Адольф Пост, професор технольоґії хемії рільничого промислу і технічної мікробіольоґії. — Помер у 74-му році життя д-р Володимир Сас-Кульчицький, ем. професор анатомії у львівській академії ветеринарії.

— **Пожежі.** В Коломиї на передмісті Марійка згоріло 8 домів і 10 стоділ. Пожежна сторожа гасила 7 годин, возячи воду аж з міста, бо всі криниці на передмісті є вичерпані. Шкоду обчисляють на 35.000 зол. Вогонь спричинили діти, бавлячись сірниками. — В селі Загірю пов.

Рудки, діти бавлячись сірниками у стодолі, викликали пожежу, що знищила 28 господарств. Шкоду обчисляють на 16 тисяч зол.

— **Новий людовий дім** мають будувати поляки в селі Марковій пов. Підгайці. Комітет має уже площу і будівельний матеріял.

— **Зловживання на почті.** Процес б. управительки почтової агенції в Оброшині під Львовом, Марії Войцеховської, за спроневірення 300 зол. врешті скінчився. Її засудили на 6 тижнів вязниці. Засуджена зголосила апеляцію.

— **За спроневірення.** В окружному суді у Львові відбулася розправа проти судового урядовця, Зигм. Бельфа, за спроневірення 8.752 зол. на шкоду спадкової маси на майоровій Рильській, властительці дібр Пітричі пов. Золочів. Як відомо, майора Рильського, що вбив свою жінку, засуджено на довголітну вязницю, а завідателем їх реальности при вул. Охоронок у Львові, встановлено Бельфа. Впродовж одного року Бельф присвоїв собі згадану суму, предкладаючи судові фальшиві рахунки. Бельфа засуджено на 6 місяців вязниці.

— **Обікрав гуртівню тютюну.** Б. Імбер, занятий в тютюневій гуртівні Давида Арта в Перемишлянах, спроневірив на шкоду свого службодавця кілька тисяч зол. та ще й відгрожувався, якщо він відважиться обтяжувати його в суді. Окружний суд у Бережанах засудив дефравданта на 10 місяців вязниці за спроневірення і на 6 місяців за небезпечні погрози. Апеляційний суд у Львові затвердив присуд щодо спроневірення, а щодо погроз зніс.

— **Вимордували цілу родину.** До мешкання сільського склепаря в Соснові пов. Підгайці, Айзіка Копля добулося в ночі кількох грабіжників і вбили сокирою самого склепаря, його 43-літну жінку Фриду та 12-літнього сина Маера. Вбитих винесли до шопи і поскладали на купу. Опісля ограбили мешкання, забираючи готівку поверх 1000 зол. і всі книги довжників. На місце злочину виїхала з Бережан слідча комісія з поліційним псом.

— **Краєва хроніка.** В мешканні адв. д-ра Л. Тавбе в Белзі застрілився його брат, також адвокат д-р Адольф Тавбе, що арендував фільварок Милотин коло Любліна. Причиною самогубства були грошеві клопоти. — В Ситихові пов. Львів 20-літній Ілько Германчук пробив ножем на смерть 16-літну доньку Василя Муця з причини любовної невдачі. — В Станиславові на вул. Карпінського сполошився кінь на вид верблюда з цирку Станевських і потолочив тяжко Сабіну Ферстер, яку відставлено до шпиталю, де вона померла.

— **З українського життя в Чехословаччині.** Серед деяких кол українського громадянства у Празі повстала, як повідомляє „Український Тиждень", думка утворити чесько-українське товариство. Справою занялася спеціяльна комісія, що має подбати про технічну сторону справи. — В „Умелецькій Беседі" у Празі відбувся концерт молодої віртуозки на віольончелі Христі Колесси. — Українська Громада в Брні влаштувала 2. ц. м. святочні сходини, присвячені 12-им роковинам смерти Миколи Міхновського.

— **Спілка професорів Української Господарської Академії в році 1935.** Як і в минулих роках професорська колегія Української Господарської Академії, не зважаючи на припинення викладів в академії, продовжувала свою наукову та педагогічну діяльність. Протягом 1935 р. професорський персонал написав 19 підручників для Українського Технічно-Господарського Інституту, 133 наукових розвідок-статтей для фахових журналів: надруковано 120 праць, з яких 47 в українській мові, 12 в чеській, 28 у французькій, 11 в німецькій та 22 в інших. Крім того протягом 1935 р. професори Української Господарської Академії виконали 43 публичних рефератів та 21 в наукових установах. Педагогічна праця професорів Української Господарської Академії зосередилася на веденні навчання позаочною методою в Українському Технічно-Господарському Інституті. Крім писання та редагування відповідних лекцій (протягом року Інститут видав 8 назв нових підручників, а цілковито 250 друкованих аркушів), лекторський персонал керував студіями окремих осіб на місцях способом перевірки надісланих писемних праць та подачею вказівок щодо студій. Коли приняти на увагу, що річно висилається студентам кілька тисяч листів та запитів, то полагодження цієї кореспонденції вимагає багато часу. Частина професорського персоналу мусить багато часу присвячувати технічному веденню справ Інституту: догляд за друком лекцій та експедицією, полагодження біжучої кореспонденції, розрібка плянів навчання, догляд за фінансовою стороною справи і т. п. Крім того професорський персонал бере участь у громадському життю та взагалі веде ріжні праці.

— **Шукають емігранта з Франції.** Польський консулят у Ліль шукає адреси Івана Рахусина, уродженого 31. грудня 1885 р., що мав виїхати до Польщі. Адреса потрібна у звязку зі справою ренти з титулу випадку при праці.

— **Зміна адреси корабельного підприємства.** Корабельне товариство Юнайтед Стейтс Ляйнс у Варшаві перенеслося з вул. Сенаторської на вул. Єрусалимська Алея ч. 43.

— **Французький корабель попливе із Ґдині.** Дня 28. травня попливе французький корабель „Овіні" („Auvigny") просто із Ґдині до Південної Америки. Зупиниться лиш в Ріо де Жанейро, Сантос, Монтевідео і Буенос Айрес.

— **Вибили шиби в університеті.** У вікнах гуманістичного виділу варшавського університету вибито всі шиби. Ексцес стоїть у звязку з вибором декана цього виділу, д-ра Влад. Антоновича ректором університету.

— **З Польщі.** В першому кварталі ц. р. в Польщі зареєстровано 2.577 пожеж, підчас яких згоріло 3.383 нерухомостей. — В північних воєвідствах появилися масово хрущі. — В Лодзі вдарив грім у магазин з бавовною фірми Веранітa, спричинюючи пожежу, що знищила кілька магазинів. — Артист поморського театру в Торуні, Юрій Адам застрілився, орудуючи необережно набитим револьвером. — Із залізничих варстатів у Познані звільнено 330 робітників, що мають за собою 10 літ праці.

— **Напад на лісництво.** На бюро надлісництва в Золотій Веси білостоцького повіту напало вполудне чотирьох бандитів і почали стріляти. Лісничого Ємйолу й одну урядничку ранено тяжко, секретаря лісництва вбито на місці. Бандити ограбили бюро і втікли.

— **Трагічна прогулька.** В селі Біляки Ближчі пов. Слоним шестеро осіб виплило човном на озеро Явір. На середині озера, де дуже глибоко, прогульковці, бажаючи налякати одну учасницю прогульки, почали колисати човном. Нараз човен перевернувся і всі попадали у воду. Тільки один мужчина, що вмів плавати, врятувався, пятеро інших осіб, між ними одна 22-літна жінка, втопилися. Трагічній події приглядалося з берега кільканацятеро осіб і ніхто не мав відваги поспішити на поміч.

— **Віроісповідання в Чехословаччині.** За найновішою статистикою в Чехословаччині є 10.8 міліонів римо-католиків, 0.5 міл. гр.-католиків, 0.8 ісповідників чехословацької національної церкви, 390 тисяч евангеликів, 290 тисяч „моравських братств" (протестантів), 146 тисяч православних, 357 тисяч жидів і 860 тисяч безвіроісповідних.

— **Добре часом мати серце правобіч.** Багату американку, міс Вільзон взяла поліція підчас швидкої їзди самоходом за контрабандистку алькоголю, а що на приказ не станула, поліція почала її острілювати. Одна куля попала в її ліву грудь. Тяжко ранену перевезли до шпиталю, де лікарі взялись негайно до операції серця. Після операції міс Вільзон швидко подужала. Показалося, що її серце було зовсім ненарушене, бо находилося по правому боці грудей. Подібна історія склалася в Румунії, в Орадера Маре, де якийсь чоловік хотів відобрати собі життя і стрілив собі двічи у груди. Мірив очевидно у лівий бік і це його врятувало. Його серце було правобіч, про що він не знав.

— **Жахливі катування у вязниці.** В Ґалацу відбувся процес проти винуватців злочину, що стався в бесарабській місцевости Татар Бунар. Капітанові румунської жандармерії й трьом підстаршинам закинено, що знущалися над населенням. Вони арештували кільканацять осіб під замітом контрабанди зброї в Росії й так довго над ними знущалися, аж арештовані сконали. До замучених осіб стріляли опісля в плечі, щоби виглядало, що їх застрілено підчас утечі. Свідки обвинувачення описували страшну поведінку обвинувачених у містечку. Арештованим, що не могли окупитися, виколювано очи і припікано огнем підошви. Не зважаючи на важкі докази, судді увільнили обвинувачених. Прокуратор заповів касаційну скаргу.

— **Шпигунський процес.** У Братиславі відбувся сензаційний процес проти б. мадярського майора артилерії Куноша під замітом акції, що мала на меті відорвати Словаччину від чехословацької республики. Розправа була тайна і тревала 16 днів. Куноша признали винуватим, що приготовляв замах і допустився зради військових тайн, і засудили на 15 літ вязниці та вигнання з краю після відсидження кари. Крім того засуджено двох інших обвинувачених по 10 літ кари, а кількох по півтора року.

В дозви й комунікати.

ЗАЗИВ ДО БУВШИХ УКРАЇНСЬКИХ ЕМІҐРАНТІВ У БЕЛЬҐІЇ.

Товариство „Українська Громада" в Брюселі, Бельгія, приготовляє на місяць жовтень ц. р. ювилей з приводу 10-літнього істнування. З нагоди цього ювилею Т-во робить заходи видати книжку-брошуру в українській, можливо й у французькій мові, про українську еміграцію в Бельгії взагалі. Тому, що Т-во довідалося від бельгійців, що українська еміграція була тут уже довго до війни та підчас війни, звертаємось цією дорогою з проханням до Громадянства подати нам матеріяли, спомини і т. п., що торкаються української еміграції та її діяльности в Бельгії, або подати адресу тих українців, які тут колинебудь жили.

Письма просимо ласкаво надсилати на адресу: Union des Ukrainiens à Bruxelles, 32 rue de Louvain, Bruxelles, Belgique.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

ДИВОГЛЯДИ.

ЯК ЖЕНИТИСЬ НА СТАРІСТЬ.

В англійському місті Плімтон (Девоншір) живе 76-літній громадянин Лаверс, що пригадав собі свій парубоцький стан. Пригадавши, рішив оженитись згідно з принципом: „Краще пізно, як ніколи". Але шукати в такому віці жінки самому важко. Колиж людина має гроші то може найти посередників. Лаверс звернувся до місцевого бюра „Добродійного товариства" з проханням найти йому наречену. Допомогти старому до подружжя це діло добродійне, тим більше, коли його жінка після його смерти дістане гарне майно. Як каже звичай і вчить практика, згадане товариство помістило оголошення в часописах, дискретно, але і з точними даними. За два тижні бюро мало тисячі листів. Невідомо, чи старий парубок трохи короткозорий встиг усі прочитати. Бюро допомогло йому своїм персоналом і він довідався про найважніші та найповажніші кандидатки. 80-літня бабуся з Бакінгтему радо вийшла би заміж тому, що занадто самотна; грошей їй не треба, сама має досмертну пенсію. Її прикмети крім поважного погляду на світ і спокійної вдачі такі: кажуть, що вона має гарні очі. Найшлась теж кандидатка „з найспокійнішим характером у світі"; вона має 73 літ і мешкає у Бірмінгемі. Ще інша 70-літня наречена заявила, що хоч мешкає від Плімтон дуже далеко, готова приїхати туди, коли тільки матиме певність, що там найде щастя. Добрад. бюро рішило, що містер Лаверс повинен оженитись із громадянкою рідного міста; тоді наречені не будуть примушені вибиратись у далеку подорож; кошти не будуть великі. У Плімтоні найшли 12 кандидаток. Сама дирекція бюра покликала їх до себе на оглядини. Лаверс зрікся права бути присутнім тим більше, що кандидатки не могли при оглядинах стояти в одягах. Вибрали йому кандидатку на жінку. В останній хвилині вона заявила, що мусить спитати дозволу у свого сина. Син її має 44 роки.

Вісти з Ремісничої Бурси у Львові.

1) **Збіркова акція.** На відозву Ремісничої Бурси відгукнулось багато наших громадян та установ і з краю і з заграниці. Хто тільки уважно прочитав відозву в справі будови нової ремісничої бурси у Львові, не поминув цієї справи мовчанкою. Перший список жертводавців містимо нижче. Тут тільки наведемо частину листа нашої робітниці А. Лучашко з **Bois Colombes** (у Франції): ...„Посилаю на нову бурсу 5 зол. і прошу старатися, щоби в ній виховувалися добрі українці і добрі католики". Подібні листи дістаємо і від наших заточенців з корінної Польщі.

Пропамятні таблиці. Рада Ремісничої Бурси на недавнім своїм засіданні приняла проект, на основі котрого назвища тих, що зложили на фонд будови Ремісничої Бурси від 100 золотих вгору, будуть вмуровані на окремих табличках в читальні нової бурси.

Концерти ремісничих бурс. При кінці травня ц. р. відбудеться концерт на фонд Ремісничої Бурси. В концерті візьмуть участь усі три львівські ремісничі бурси.

4) **Ремісничі табори.** Рада Ремісничої Бурси з радістю приняла до відома, що „Т-во охорони дітей та опіки над молоддю" організує в цім році ремісничі табори для хлопців і дівчат. Рада Ремісничої Бурси доцінює вагу ремісничих таборів і тому пороблено відповідні заходи, щоби фреквенція цих таборів була якнайбільша.

5) Спис жертв на нову Ремісничу Бурсу у Львові ч. 1. Дожили в золотих: Експ. Митрополит Шептицький А. 1.500 (на інсталяцію електрики, водопроводів і даху Бурси) ...ер вул. Пасічній 20, Дуфанець А. 23.00, радн. Горський Ол. 6, Преосв. Бучко Іван 10, о. мітрат Войнаровський Т. 5, інж. Дурбак П. 1.000, Преосв. Будка Никита 10, Чума Богдан Броди 5, д-р Козак І. Угнів 2, Литвин ...
Застанці 1, кред. коопер. „Зоря" Судова Вишня 10, рад. Рожанковський Т. Львів 100 зол. (непринятий гонорар), ... Волох — Львів 4, Українська Студентська Громада — Варшава 3, Лучейко А. — Франція 5 зол., ... Шольган Д. Глиняни 2, фабрика Левицька і Ска ... 20, Ярка Михайло Львів 100, Балакин Михайло Львів 3, кооп. „Згода" Львів 10, о. Чорняк І. Львів 5, о. ... Стасюк О. Львів 3, Федевич Л. Дрогобич 5, д-р Наґ... Ос. Львів 20, о. ректор Сліпий Й. Львів 1, о. Ко... П. Львів 1, д-р Бабій Вол. Львів 1, Чума Яр. Львів 2, Ревіз. Союз Українських Кооператив Львів 50, д-р Войтович П. Перемишль 1, Добош А. Мразниця 10, д-р Фільц М. Яворів 1, Базилевич Львів 2, радн. Костишин А. Львів 2, Січинський Д. Львів 5, д-р Парфанович Софія Львів 2, о. кан. Галант М. Львів 1, Калитяк І. Львів 1, о. Лада Й. Львів 5, д-р Федак Ст. Львів 5, о. Бучацький Ол. Львів 1, Степанківська Зена Горпин 5, Т-во „Праця" Львів 500, проф. д-р Чубатий М. Львів 200 (титулом вписку бл. п. д-р ... Лежогубської-Чубатової між членів основників Ремісничої Бурси), Редакція „Діла" 30. — Всім Жертводавцям Рада Ремісничої Бурси складає сердечну подяку.

Дописи.

ЛЬВІВ — ГОРОДЕЦЬКЕ.

Шевченківський концерт. Культурно-освітній гурток „Просвіти" на Городецькому передмісті відсвяткував память Т. Шевченка у досить опізненому речинці, а саме в суботу 9. травня ц. р. у своїй новій домівці при вул. П. Скарги ч. 10. Причина та, що читальня перейшла з добудівлі св. Юра до нової домівки і не встигла розвинути всіх своїх сил; тепер праця кипить завдяки голові Т-ва радн. Гнатишакові Вол. та дир. Похмурському Степанові. Життя в читальні йде вже повним ходом (не вважаючи на літню пору) і завдяки цьому відбувся цей перший святочний вечір-концерт. На програму склались: Стеценка — Заповіт і Б. Вахнянина — Сълок вишневий, що їх відспівав добре читальняний хор. З черги п. М. Арсенич у короткому рефераті дуже добре висунув присутнім суть Шевченкових концертів-свят. Терцети: С. Людкевича — Українська баркарола та О. Нижанківського — Люблю дивитись (п. Оля Питльована — сопран, п. Марта Ковальська — альт і М. Кульчицький — бас), були гарним доповненням цього вечора. Деклямацією Шевченка „Холодний яр" (п. Л. Бурачинська) та відспіванням М. Топольницького „Ой три шляхи" і національним гимном закінчено цей скромний вечір. Побажатиб, щоб читальня збільшила ряди хору, бо число 11 осіб у хорі, як на Городецьку дільницю, хіба за мало.

ЛЬВІВЩИНА.

Свячене і праця українських установ у Миклашеві. Ще у провідну неділю уладив кружок „Рідної Школи" у Миклашеві разом із місцевим кружком „Союзу Українок" спільне свячене для членів усіх миклашівських установ. Тому, що саля читальні „Просвіти" показалася за мала, свято відбулося на вільнім воздусі, а саме в парохіяльнім городі-саді. В год. 4. пополудні засіли при столах накритих білими скатертями, прибраних свіжою зеленю та заставлених свяченим, члени миклашівських установ у величезному числі 400 осіб. Свячене поблагословив голова кружка „Р. Ш." о. парох Осип Іванець, який опісля виголосив відповідну промову. Свято пройшло незвичайно гарно, бо миклашівський доріст „Р. Ш." виконав прегарні місцеві гагілки (всі дівчата в місцевім національнім одязі). Діти виголосили теж кілька деклямацій, а саме: Богданко Попович „Великодний привіт", Володимир Моравський „Ми славні діти України", Оля Заторбна „Не пропали визвольні надії", Шмитко Стефанія „Спішім до „Рідної Школи". Виголошено також низку промов про актуальні справи для Миклашева, а саме: делегат Ради Льв. П. С. Кр. „Р. Ш." проф. Микола Ластовецький, делегатка льв. філії „С. У." п. Марія Демяновська, д-р Івахів Василь, адвокат з Винник та о. Іванець. На „Р. Ш." зложено 12.56 зол., з писанки 21.30 зол. — Слід згадати, що в Миклашеві відбувся в зимі для дівчат трьохмісячний курс крою, шиття, трикотарства та сільського жіночого господарства (вчила Марія Демяновська) заходом п. Іванцевої, дружини місцевого пароха. Цінним успіхом з придбаного знання на згаданому курсі було саме уладження свяченого, над яким попрацювали учасниці курсу під проводом п. Іванцевої та ще 11 старших господинь. Рідношкільну працю в Миклашеві веде о. Іванець, його дружина та Семен Заверб'ний.

ТЕРЕБОВЛЯ.

Загальні Збори Союзу Українських Кооператив у Теребовлі відбулися дня 2. ц. м. Представники 39 кооп. вислухали з великим зацікавленням звіту з діяльности за минулий рік і прийшли до переконання, що Союз Українських Кооператив у Теребовлі, поволи, але постійно приходить до себе по великих втратах на експорті яєць у минулих роках. Не зважаючи на скруту та обнижку цін, сума торгів побільшилась у всіх ділянках. І якщо не буде ніяких непередбачених перешкод, то Союз Українських Кооператив у Теребовлі вилічиться зовсім з усіх втрат, які він поніс на початку кризи. При цій нагоді слід теж згадати, що всі низові кооперативи нашого повіту під проводом Союзу розвиваються щораз краще, і під оглядом торгів і під оглядом кооперативної дисципліни, а часті давніше манка перейшли до історії. Загальні збори признали Надзірній Раді і Дирекції абсолюторію та розійшлися з глибоким переконанням, що Союз Кооператив і взагалі ціла низова кооперативна сітка в нашому повіті працює справно і крок за кроком йде вперед.

КАЛУШ.

Ще про дитячий садок. У звязку з дописом з Калуша про дитячий садок дістаємо листа від п. Евгенії Костів з вияснениям, що кваліфікованою провідницею дитячого садка є саме вона, а не п. Геня Карвазинівна, що подаємо до відома.

БУРШТИН.

Велика повітова рідношкільна нарада в Бурштині. В неділю 10. ц. м. відбулася в Бурштині в салі читальні „Просвіти" повітова нарада представників громад Бурштинщини, Болшовеччини й Букачівщини про найважніші справи Рідної Школи під теперішню пору. Цю нараду уладив рогатинський Повітовий Кружок Р.Ш. У просторій салі зібралося коло 200 осіб з поверх 30 сіл, у цьому половина жіноцтва. Між жінками були не тільки молодші, але й поважніші віком. З місцевої інтелігенції прийшло тільки щось 6 осіб з обома священиками, з міщанства теж небагато. Це зрештою слабість наших міст; приходять селяни (як от до Бурштина в віддалі навіть 18—21 км.), а міщанство — спить. Це вказує, як ще багато треба попрацювати для уздоровлення наших міст. Нараду відкрив голова Повітового Кружка Р. Ш., о. декан Щербанюк з Рогатина, пояснюючи її мету і привітав приявного посла Дмитра Великановича та представника Головної Управи Р. Ш. Льва Ясінчука. В обширному рефераті п. Л. Ясінчук засував значіння й вартість Рідної Школи, її діяльність, її загальні плани з окремою увагою до Рогатинської Землі та її шкіл. З черги промовляв пос. Д. Великанович, ілюструючи свій виклад яскравими аналогіями й алегоріями. Резолюції, що їх предложив референт, приняли зібрані одноголосно і без дискусії. Резолюції торкались загальних справ Рідної Школи ідеольогічних та організаційних, зокрема брали під увагу потребу і способи вдержання і гімназії Р. Ш. і народньої школи Р. Ш. в Рогатині. При цьому учасники довідалися від о. Щербанюка, що рогатинський кружок Р. Ш. плянує оснувати дівочу бурсу для учениць своєї гімназії та веде акцію, щоб окремі громади брали на своє удержання вбогих, але здібних дітей, які будуть ходити до рогатинських шкіл Р. Ш. у першій мірі з Лемківщини та північно-західних українських земель. Горячим закликом предсідника, щоб приявні старалися всіми силами здійснити приняті на нараді постанови і відспіванням нац. гимну закінчилася ця поважна анкета. Весь час наради був на салі представник влади.

СТАНИСЛАВІВ.

Шевченківський концерт. Мин. неділі відбувся концерт у честь Т. Шевченка, влаштований школою „Р. Ш." ім. М. Шашкевича. На програму зложилися: промова, деклямації, сольо скрипкове та на цимбалах і хорові продукції. Всі точки були добре приготовані й виконані, що вказувало на дуже поважний підхід організаторів до свята. Загальне враження з концерту дуже гарне. Та проте таки насувається питання, чи в Станиславові не за багато Шевченківських концертів? На нашу думку найкраще булоб ушанувати память Генія в двоякий спосіб: 1) або кожне т-во робилоб вечір для своїх членів або 2) в Станиславові виставилиб два публичні концерти: один відбувалсяб заходом усіх (але направду всіх!) товариств, другий заходом усієї шкільної молоді. Так, як воно тепер у Станиславові, виглядає на „ліцитацію": „хто краще", на чому нераз дуже тратимо морально і з огляду на своїх і з огляду на чужих.

Б. Л.

Спорт.

УКРАЇНА — ЛЕХІЯ.
СЯН — ГАСМОНЕЯ.

В найближчу неділю 17. ц. м. відбудуться на грищі Цитаделі змагання чотирьох дружин: в год. 3.15 попол. України з Лехією, в год. 5. попол. перемиського Сяну з Гасмонеєю. Змагання ці викликали зрозуміле зацікавлення в цілому спортовому Львові.

СПОРТ У СТАНИСЛАВОВІ.

Пролом — Бистриця (Станисл.) 4:2 (3:1).

Мист. Б-ка. Ворота добули: Керимкевич 2 і Демянчук І. 2. Суддя п. Ватенберг слабший, як звичайно. — Склад: Андрійшин І і ІІ, Багриновський ІІ, Кулиба, Зубяк, Мешів, Лісьмевич, Демянчук І, Керимкевич, Урський ІІ і Ясібчук І.

Треті з черги змагання за мистецтво вирішив Пролом зовсім певно й легко у свою користь, хоч цим разом грав слабше. Тріо оборонне взагалі заломовало най-

ІЗ СВІТОВОЇ ПАНОРАМИ.

З духом часу.

Поза такими великими подіями, що потрясають основами всього нашого думання, як окупація Абісинії і заборона купувати доляри, є ще й багато інших, може не таких важних, а все ж повних тої невидної субстанції, що приневолює людину думати. Думати не зовсім голосно і не дуже розумно, але — якби це вам сказати? — на актуальні теми.

Возьмім весну. Страшенно актуальна справа. Весна виступила в ролі літа і не знати, чи брати негайно відпустку, чи чекати на липень, коли напевне почнуться дощі від дня приїзду на село. Виїхати без жінки важко. А з весною та літом звязана справа зміни жіночих капелюхів. З Англії та Америки приходить звістка, що найбільші красуні починають тепер носити капелюхи з вужами та гадюками. Гадюки не живі тільки вишивані, але так гарно приладжені, наче би були живі. Іде жінка вулицею і бачиш перед собою голову Горгони. Коли торбинка і черевики (як каже мода) зроблені з тої самої гадючої шкіри, то це виглядає ще краще. Але звідки взяти вужів і гадюк у місті? Треба їхати за ними в ліси та на гори, а модного капелюха треба тепер зараз. Хоч сядь та й плач...

А плакати не легко. Найбільші майстри плачу — фільмові артистки, вживали досі у трагічних хвилинах цибулі та гліцерини. Від цього сльози текли їм відповідно до довжини фільмової стяжки. Тепер повстала у Голівуді спеціяльна „Школа плачу", де вчать акторів (ок) плакати природно. Досвід ствердив, що сміятись уміють фільмові артисти легко, але плакати на знак режисера — не вміють.

У голівудській „Школі плачу" могли би найти посаду вчителів наші земляки; плакати ми вміємо без цибулі та гліцерини, як справжні артисти, навіть без гонорарів. Тільки на похоронах рідко в нас публика плаче, часом навіть жартує. Та тепер прийшли ми нарешті до переконання, що треба бути веселим і бадьорим, бо це запорука кращої будуччини. Отже з Голівуду могли би до нас вернутись ті земляки, що вивчилися від тамошніх артистів, як як треба сміятись.

Ні, сміх на бік. Світ іде вперед і деякі запевняють, що навіть удосконалюється. Сучасна людина має на голові так багато важних справ, що не має часу займатись усіма дрібними. Наприклад: у Пасадена відкрили величезну виставу птахів. Коли зібралось багато гостей і всі ждали на святочну промову, льокай у фраку вийшов на трибуну і поставив на ній клітку з папугою. Папуга привитала гостей вступним словом, а після оплесків подякувала. Що за чудова ідея дати себе заступити у таких святочних прилюдних виступах, де папуга має більші вигляди на успіх!

Друга звістка, яка приходить з Наукового Інституту в Палермо, може мати деякий вплив на процедуру наших ріжних судів чести, що так поширились в останніх часах. Італійські вчені досліджували довго інтелігенцію ріжних звірят і ствердили, що найрозумніше звіря — пес, за ним іде кіт, на третьому місці не стоїть, як ми думали досі — кінь, тільки осел. З того виходить ясно, що фразу „ви — осел" не можна вважати смертельною образою.

„Т-во охорони звірят", що в останніх часах розвинуло у нас сильну діяльність і добилось окремого закону, що карає за всякі знущання над чотироногими, повинно би подбати за регабілітацію ослів. Ми певні, що до його почину приєдналось би теж багато інших товариств у спільнім інтересі.

Діоген Бочка.

лише в ньому виграв Багриновський. Поміч грала добре, тут найліпший Кузів. Напад грав слабо, особливо за мало стріляв на ворота. В нападі відчувався брак Демянчука II, який на тренінгу звихнув ногу. Сама гра мало цікава, з перевагою Пролому. Пролом, граючи в I. половині проти вітру, заграв дуже добре, як пристало на кандидата до А-кл. В II. половині, маючи запевнений вислід, Пролом не висилювався і тому гра була мало цікава. Публики до 600 осіб.

Ревера — Погонь (Стрий) 1:1 (0:0).

Мист. А-кл. Нетерпеливо очікувані змагання зібрали до 3.000 публики, яка завелася. Хто опирався на високих виграних Погоні зі отвинсл. дружинами, тому здавалося, що Погонь направду добре грає. На змаганнях з Реверою Погонь властиво нічогісінько, поза грою „на гурра“, не показала й виграна, на основі ходу гри, належалась Ревері. Розрекламований Легашевський, як грізний стрілець, не віддав ніодного вартісного стрілу. В нападі Погоні найкраще ще випали оба станиславівці (що відбувають у Стрию військову службу). Заславський Козловський. В Ревері добре грав лише Вебер на лів. крилі і Шефер, який унешкодливив зовсім Легашевського. Сама гра стояла на низькому рівні й оживилася трохи по здобутті Реверою воріт в 7 хв. II. половини. **Б. Л.**

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Евген Гринишин: КРИВАВИЙ ЗБРУЧ. Видавництво „Самотужки“. Перемишль 1936. Стор. 48.

Проф. Б. Іваницький: ЛІСИ Й ЛІСОВЕ ГОСПОДАРСТВО НА УКРАЇНІ Том II. Варшава 1936. Праці Українського Наукового Інституту. Стор. 120, ф. 4°.

—o—

Листування Редакції.

Вп. Авторові допису про свято Шевченка в Берліні: Допис сильно спізнений, тому не містимо.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри

Український Нар. Театр ім. I. Тобілевича

Миколаїв н/Дн.:
13. V. Лев з Абісинії.
14. V. Інваліди.
15. V. Спадкоємець.
16. V. Отаман Пісня.
17. V. Гори говорять.

Великий Театр:

Середа, 13. V год. 8. веч. „Грубі риби“.

Театр Ріжнородностей:

Середа, 13. V. год. 7.30 веч. Виступ Варшавського Цирулика „З Передмістя“; год. 9.30 веч. Виступ Варшавського Цирулика „З передмістя“.

Кіна.

АПОЬО: „Коханий збиточник“ з Анною Ондра.
АТЛЯНТИК: „Пан Твардовський“.
ВАНДА: „Передмістя“, „Забута мельодія“.
ҐРАЖИНА: „Бенгалі“.
КАСИНО: „Дівча з постерестанте“.
КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готелевий хлопець“ і ревія.
КОПЕРНИК: „Панове в циліндрах“.
МАРУСЕНЬКА: „Осудженець“ кольорова гротеска. „Почта папуг“.
МЕТРО: „Вондер Бар“.
МІРАЖ: „Розсміяні очі“ з Шерлі Темпль.
МУЗА: „Пісня кохання“ з Ів. Кепурою.
ПАН: „Почалося від цілунку“.
ПАКС: „Недокінчена симфонія“.
ПАЛЯС: „Петро Ібетсон“.
РАЙ: „Для тебе співаю“ (Кепура)
СВІТ: „Дівча з Будапешту“.
СТИЛЕВЕ: „Цирк Барнума“ і ревія.
ТОН: „Дочка джунґлів“.
УТІХА: „Невидний промінь“ і ревія
ХИМЕРА: „Таємна жінка“.

Фотоплястікон.

(пл. Марійська 5.)

Норвегія

Закордонне радіо.

Середа, 13. травня 1936.

Віденъ (506,8) 12.00, 13.00 Концерт, 17.00 Сучасна австр. музика, 19.30 „Чонґор і Тінда“ муз. казка М. Верешмартія, **Братислава** (298,8) 19.30 „Матвій Грестинський“ оп. Росінського, **Прага** (470,2) 20.05 Концерт фільг. оркестри, **Париж** (1648) 11.00, 20.05 Спів ресітаяль М. Жірар і форт. твори, 20.45 Театр. авд., **Білгород** (437,3) 13.15 Віольончеля, 17.45, 20.00 Пісоньки, 24.00 Симф. концерт, **Берлін** (356,7) 8.30, 14.15 Музика, 10.45 Улюблені оп. дуети, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Нова форт. музика, 21.15 Камер. концерт, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 20.45 Вечір опер, **Будапешт** (549,5) 12.05 Сальон. музика, 18.25 Форт. твори Ліста, 19.30 „Янош Вітез“ водевіль Качога, 22.50 Циг. музика, **Міляно** (368,6) 11.30 Легка музика, 17.15 Камер. концерт, 20.40 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.40 Опера.

Четвер, 14. травня 1936.

Віденъ (506,8) 12.00, 15.10 Концерт, 17.30 Солісти. альт і форт., 19.10 Вок. концерт, 19.55 Веселі п сні, 22.10 Квінтет на дві скр., альтівку, віол., форт., **Прага** (470.2) 14.05 Сальон. квартет, 15.00 Квартет е-моль Сметани, 17.45 Музика для дітей, 19.30 „Дві вдови“ оп. Сметани, **Париж** (1648) 14.30 Музика для дітей, 13.00 „Школа жінок“ ком. Моліера, 19.00 Вес. авд. для дітей, 20.45 Симф. концерт, **Білгород** (437,3) 21.00 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 10.00 Нар. пісоньки, 14.15 Легка музика, 19.15 Концерт солістів, два форт., обой, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.00 Нар. пісні, 14.00, 16.00 Музика, 17.50 Скрипка, **Кельн** (455,9) 16.50 Сольові й хор. пісні, 18.00 Орх. концерт, 18.50 „Обманутий каді“ оп. Глюка, **Мінхен** (405,4) 10.00 Нар. пісоньки, 13.15 Популярний концерт, 17.00 Солісти, 10.20 Дуєти, сопр., тенор, 20.10 „Цирульник із Багдаду“ оп. Корнеліюса, **Будапешт** (549,5) 12.05 Спів, 12.40 Фортепіян, 17.30 Циг. музика, 18.50 Орх. концерт, 20.10 Хор, 22.05 Сонати Доганія, форт., скр., **Міляно** (368,6) 13.10 Розр. концерт, 17.15 Вок. концерт, 21.30 „Паяци“ оп. Леонкавалля, **Рим** (420,8) 17.15 Концерт солістів, 22.15 Танк. музика.

Львівське радіо.

Середа, 13. травня 1936.

6.30, 7.40 Раншня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Огородці, 12.30 Концерт орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Джезові фантазії з гр. пл., 16.00 Мандрівки довкола глобу „Финляндія зветься Суомі“ для ст. дітей, 16.20 Пісні в вик. Ольги Лади в супр. форт., 16.45 Гутірка музика зі слухачем радія, 17.00 Громадянин і службовик, 17.20 Концерт у вик. смич. квартету, 17.50 Нові істор. праці, 18.00 Тринадцятка не є фатальна (пів години муз. боротьби із забобонами), 18.30 Літер. нарис: Самородний театр, 18.45 Форт. ресітаяль, 19.00 „Чому недужаємо?“ диск. гутірка д-ра Вол. Бабія, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Рекламовий концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Італійська пісня з гр. пл., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Шопенівський концерт, 21.30 „Плоди ортографічного соймику“ літер. нарис К. Іжиковського, 21.45 Актуальна гутірка, 21.55 Концерт орх., 23.05 Танковим кроком, гр. пл.

Четвер, 14. травня 1936.

6.30 Раншня авдиція, 6.50, 7.40 Музика з гр. пл., 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Муз. поранок для шк. молоді, спів, муз., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 „Щось на десер“ гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт легкої музики, 16.00 Весна звірів у неволі, гутірка для дітей, 16.15 Геройський мотив, гр. пл., 16.45 Концерт нар. капелі, 17.00 Актуальні завдання сіл і міст, 17.15 Мельодії гір, концерт орх., 18.00 Актуальна гутірка, 18.10 Форт. ресітаяль, 18.30 Моди, 18.40 Туристичний інформатор, 18.45 Хвилина Жиґм. Носковського з гр. пл., 19.00 Літ. мистецтво, критика, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 „Бунт казок“ муз. авд., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Протилетунсько-газова оборона, 21.00 Театр Уяви: „Операція“, 21.35 Пісні Монюшка відсп. Нос Королевич у супр. форт., 22.00 Моцарт: Квартет ч. 30 ф-дур на обой, скр., альтівку, віол., 22.30 „У Відні“ гр. пл., 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Радіокутик.

ГУК НІЯГАРИ ЧЕРЕЗ РАДІО.

20. вересня ц. р. згідно з заповідю, зголошеною на Радіовому Конгресі в Парижі, передадуть з Америки перший світовий радієвий концерт, який трансмітуватимуть усі радіостанції світа. Цей концерт має складатися з типово-американської народньої музики і триватиме пів години. Як заповідь цього концерту американці нададуть акустичний фрагмент, а саме утривалений на кружку гук знаменитого водопаду Ніягари. Цим сигналом також закінчиться цей перший світовий концерт американської музики.

РАДІЄВИЙ КОНЦЕРТ З ВЯЗНИЦІ.

Віддавна знаємо, що Америка є країною найдивніших вигадок. Отже, американське радіове тво зорганізувало концерт зі знаної вязниці в Сінґ-Сінґ при участи хору вязнів, що складається з понад 100 осіб. В перерві надано зворушливе слуховище п. н. „Вкрадена скрипка“. Невідомо чи заголовок цього твору вибрано навмисне для делікатного підкреслення середовища, з якого надають цей особливий концерт.

БІРЖА.

Гроші.

Варшава (ПАТ).

Купно — продаж: Бельги бельг 90.33 — 90.10; Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.29 — 5.25, Франки фр. 35.06 — 34.92, Франки шв. 172.49 — 171.65, Фльорени голяндські 360.02 — 358.30, Фунти англ. 26.49 — 26.33, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.40 — 19.00, Корони данські 118.19 — 117.35, Корони норв. 132.93 — 132.93, Корони шведські 136.43 — 135.15, Ліри італ. 36.00 — 34.00, Марки фінл. 11.66 — 11.45, Марки нім. 141 — 138, Пезети еспан. 63.00 — 62.00, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 159—154.

Акції.

Банк Польський 105, Лільпоп 11.25—11.50—11.25, Стараховичі 35,25—35.75.

Папери.

3-прц. інвест. 1 ем. 66—66.75—66—66.25—65.75 серії 71—72, 3 інвест. 2 ем. 66 — 66.25, 65.75 серії 72.50, 5 конверсійна 52.50 о дол. 81, 4-проц. прем. дол. 48.50, 7 стаб. 63.25—64.25 — (ост. дрібні).

Львів, 11. 5.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. З 39—40, 5% дол. Б. Г. 49—50, 4½% Зл. Б. Г 37—38, 4½% Зол. Б. Г. 41.00—42.00, 4½% Ком. 50—51.

Преміівки: Долярівки 48—50, 3 прц. П. С. 63.50—64.50.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від до
Пшениця одн.	20.00—20.25
Пшениця зб.	19.50—19.75
Жито Стандарт I.	13.50—13.75
Жито Стандарт II.	13.25—13.50
Мука пш. гат. I. витяг.	34.50—35.00
Мука пш. гат. I А	33.50—34.00
Мука пш. гат. I Б	32.50—33.00
Мука пш. гат. I Ц	31.00—31.50
Мука пш. гат. I Д	29.00—29.50
Мука пш. гат. II А	28.50—29.00
Мука пш. гат. II Б	28.00—28.50
Мука пш. гат. II. Ц	27.75—28.25
Мука пш. гат. II Д	26.50—27.00
Мука пш. гат. II Е	25.50—26.00
Мука пш. гат. II Ф	24.00—24.50
Мука пш. гат. II I	21.50—22.00
Мука пш. гат. III А	17.00—17.50
Мука пш. гат. III Б	16.00—16.50
Мука пш. паст.	14.00—14.50
Мука пш. разова до 0—95 прц.	24.00—24.50
Мука жит. вит. 0—30 прц.	23.50—24.25
Мука жит. гат. I 0—50 прц.	22.50—23.25
Мука жит. гат. I 0—65 прц.	20.50—21.25
Мука жит. гат. II 50—65 прц.	15.75—16.25
Мука жит. раз. до 0—75 прц.	15.75—16.25
Мука житня посл. понад 65%	12.75—13.25
Висівки житні	9.25— 9.50
Висівки пш. середні	9.25—10.25

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 12-го травня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десер. . . . . . . 2.35 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням 2.40 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет . . . . 2.40 „
1 л. молока . . . . 0.15 „
1 к. яєць . . . . 2.65 „

Тенденція на масло і на молоко сильна, на яйця звишкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 13. V ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг живої ваги птиці, льоко подвіря птахомасарні „М. С.“ у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Кури мол. товсті без остріг 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.60 „

Приймає кури в необмеженій кількости.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“ З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.